

YA

TRE

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

ΨΑΛΜΟΙ

ΤΙΝΕΣ ὑφ' Ερρίκου Στεφάνου εἰς μέτρον,

ἑλληνικὰ μεταφρασθέντες.

*Psalmi quidam ab Henrico Steo
phano in versus græcos
translati.*

DVSSELDORPII

Apud Ioan. Orydrium, & Albertum Buysium

Affines. Anno 1568.

LANDES-
UND STADT-
BIBLIOTHEK
DÜSSELDORF

Ψαλμός πρῶτος.

^Τ^Ρ^Ω
Τρις μάκρο βῆσι ἀνὴρ ἢ τετράκις, ὅς ᾿ῆς ἀλι

Impiarius qz semper viam haminum vitat

λυσεβέω τ' αἰεὶ πάβω ἀνθρώπων ἀλεείνῃ

neqz vult occulte aliquando accenseri turba

2. Οὐδ' ἀλάκρυφίω ποτ' ἐνικρυθῆναι ὀμίλῳ

qui magni Dei videns faciem contemnit

3. Ὁς μεγάλιο θεοῦ γελῶν ὀπρ' ἔζονοτάζῃ

id sacrum illius curam gerens legum

4. Ἀλλ' ἱερῶν κείνῳ μελεδαιῶν θεομοσιυάων

quibus rectoribus suis gratiosius est nihil

τῶν σήθεσιρ' εἰς χεῖρες ἄμφεπει οὐδ' ἐμ

inscriptas cordi nostris et dicitur cunctis

εγγράπτοις κρὰ δὲ κνύκλας τε καὶ ἡμάτα πάντα

in desinentem conservat ut et ipsa perficiat

νωλεμέως τηρεῖ, ἵνα ἔργω τὰς δετελέσῃ.

Haec inveni vni ego talem similem omnino iudico

5. Φῶτα δ' ἐγὼ τοιοῦτον ἐοικῶτα πάντα μ' οἶω

arbori semper fluentia plantata iuxta flumina

δένοφρ' αἰεὶ ὀνῶν πεφυτευμένῳ ἄγχι ῥεέθρων

+ humilibus decoris gratia semper in tempore

6. Καρποῖσθ' ὑπὲρ πείεσι βεβριθότι ἀιερέμ' ὄρη

cumqz folia non ventis iacit neqz siccus exsiccet

οὐ φύμ' ἐκ ἀνεμος ῥίπθ' οὐ σείριος ἄζῃ. ἀ βερεν

Similiter enim vivit cui mens est pia trahere

ρωκῶτως γὰρ ἀνὴρ ὡ δ' ἰνός ἐστὶ θεοῦ δ' ἠς

non infesta aliquando poterit & non finita perficere

οὐκ ἀπεκλήσ' ποτ' ἀνὴρ ἐκ ἀτέλεσα μογιῶσαι

οἴη

25. 886.

Quia Deus arces operibus imperitibus est eius
 7. Οὐκ ἔστι κρυφύων ἔργων ἐπιθεῖσέ τοι αὐτῶ. *Non facturū est impū participatōe sed levi*
 8. Οὐκ ἄρα δυσεβείες τῶνδ' ἐμμοροὶ ἀλλ' ἀποβλή: *quī quōrum inuili similes palae sunt*
 Οἵ γε κ' ἄχρησται πανομοῖοι ἄχρη ἔασιν, *quia iudus est valdē spiritibus ventis*
 Ἡ περ' ἄθυρμα πέλας λίγα πνυφόντες ἄηταις. *Quamobrem utriusq; iudex quando*
 9. Τὸνεκεν ἀμφοτέρωσι δμῶσ' πέλας ὀπώταρ *A δικὰς ὁ*
excessus ad iniustis stragabē dona meditanēs vni *πολεω 2.2.*
 Ὑψιμέδων, ἀδίκων διακρινεῖ ἐσθλά, νοεῦ νῆας (ἐλθε *iudiciū ex*
peris bonis malū ad inueneratū qumtiam sine *corce.* *Dot à vno.*
 Οὐδ' ἀγαθοῖσι κακῶν μεταριθμοῦ τὴν ἐχούσ. *et enim vtrorumq; diligit salutem hominū*
 10. Καὶ γὰρ ὅγ' ὀρεθονόου ἀγαπαῖς ἡ θεὰ φωτῆ. *qui autem opera faciens vni impia gaudet*
 Ὅς δ' ἔργα ῥέζων ἀνὴρ ἀθεμίστα χαίρει. *Hic scilicet equidem Deo irascit ad finem autem*
 Τῶ δ' ἡ τοι γε θεὸς νεμεσίζεται, εἰς δὲ τελευτῶ *loco vna misera horridam infert terribilitate.*
 Ἀντὶ βίου μουσαροῦ κρυόεσσαν ἐπήγαγ' ἀμοιβῶ.

Ψαλμὸς δεῦτερος.

(Τα)

Τί ποτεῖσι εἰδ' ἀποιτε καὶ ἀλλοδαποὶ ἀγέροντα
 Ἀβρομοὶ ἀνίαχοι, καὶ ἐτώσια μηχανόωσι;
 Καὶ γὰρ ἰδού, ἀρχοὶ καὶ ἐριθηνέες βασιλῆες
Α
2
Πάντες

Πάντες ὁμοῦ βυλάς σιωπετεχνήσαντο δρασείας,
Υψιμέδοντι θεῶ ἐριδαίνῃ, ἠδὲ καὶ ἤι
Ὀν ῥα πατὴρ χρεῖσιν, δῶσιν βασιλῆϊδα τιμῶ.
Μὴ λοιπὸν βοόωσι, τὸ δούλιον ἡμετέρῳ ὄρωμα,
Αυχένα μηκέτι τίς συγεροῖσ' ἐνθεῖτο λεπάδνοισ.
Ἀλλ' ὅσ' ἐν οὐλύμπῳ δόμον οἰκῆ παμφανόωντα,
Τῶνδ' ἐπακουός ἐάν, τὰ πρῶτα μὲν ἴζεγέλασιν.
Ἀλλ' ὅταν οἱ σριμεῖα χολῆ ποτὶ ῥισίν ἀναφθῆ,
Γτήξουσιν, θυμὸς δὲ πᾶσι ποσὶ καπυεσι κώζεις.
Καὶ τότε φρίπνοντας ζῶσφας μύθῳ ἐνίφθ,
Αὐτὰρ ἐγὼν ἐμῶ ἤι πόρον βασιλῆϊον ἀρχῶ,
Υψιστρσιῶνος ἐμῆς κρηδέμνορ' ἔχοντι.
Καί κεν ὁ παῖς εἶποι, τοῖς δεασίμ' ἀνάξ προσέφθε
Υἱὸς ἐμὸς τίλεαι γέννησάσ' ἐμ' ἡμαῖι τῶδε.
Σοὶ λάχρ' αἰτουῶτι, χθονὸς ἄσπετον δὲ ρνοδείης
Κοιρανίω δῶω. σὺ δὲ παῖ τὸν ἀπειθεία λαόν,
Σὸν κρᾶτος ἔκ ἀλέγοντα βίη κρατερεῖ φιδαμαίας,
Καίμιν

Καί μιν ἀποθραύσῃς, κεραμῆϊά κ' ὑ' τε ἔργα.

Ταῦτα φυλασσόμενοι βασιλεῖς, ὅσοι τε θέμιστος

Κρίρετε, νηπιέη τάδε μηκέτι μητῖά αἰθε.

Αζόμενοι δὲ θεῶν, καὶ ὅππρ' ἔρομέοντες ἐκείνου,

Υἱος γηθόσωοι χεῖρα νῦν ἔρχεσθε κύβοντες.

Μή ποτ' ὀδυσάμενος σκελιόφρονα θυμὸν ἔχουσιν,

Ἐξαίφινς πότμον καὶ λοιγὸν ὄλεθρον ἐφείη.

Ολοιοιοὶ κείνου γε πεποιθότες αἰὲρ ἀρωγῆ,

Ἐλπίδες οἷς πάσκι κείνου ἐπὶ γούνασι κέϊνται.

Ταλμὸς τρίτος.

ΠΟΘΙ ΠΟΘΙ ΜΕΩ' ἕνεξ

Γέριξ κυκλούσιν ἔχθρα

Πόσας ἔμοι' ἀκωκὰς

Ἀντήραρ αἰ φάλαγγας

Λέγουσι τὰ νῦν ὄρωντες,

Λ 3

Οἶο

οὐδὲν θεῶν μέλει σὺν
ἐκεῖτος δὲ ἀρήξει.
Ἄλλ' οἶσα ὦ θεός μου
ἀρωγὸν ὄντα σ' αἰεὶ.
τοῖς δηίοισι σαυτ' ὄρ
αὐτ' ἀσπίδες προβάλλει.
κῦδος δέ μοι ὀπάσεις
εἶντι νῦν ἀτίμα
ἀχους νέφος τε συγνῶρ
σκεδῶρ ἀπ' ὀμμάτων μεθεῖ
φαιδρωπὸν ἐκ κρητῆφους
θήσος ἐμὸν πρόσωπον
εὐτ' αἶσ' ἐγὼ βύκσω
πρόθυμος ἐκ σιάων
ἐμὴ ἔση πρὸς θυχλῶ
σοὶ ὄσω μόνω πεποιθώς
τραπήθωμαι πρὸς ὑπνορ

Καὶ

Καὶ ἄτρεμῶν ὑπνώστων

Σακεσφόρος γὰρ εἶς μοι

οὐδ' ἄν περίξ ὄρωμαι

Δισμυρίους ὀπλίτας

Κατὰ φρένα Ἰομήδω

Ἄγχι θεὸς προσέρχου,

Ὅς πρὶν χερὶ κραταίῃ

Γνάβους μέγα πνεύσας

Ἐχθρῶν ἐμῶν πατρίστων

Ὀδόντας Ἰζίδραυσας

Σώζην δυνάμει σὺ μουῖος

Ὀλβον δυνάμει σὺ μουῖος

Τῶ σῶ λειῶ παρέξαι

Ψαλμὸς ἐν δέκα τῷ

Εἰ θεῶ ἀνιμὲ γῶν ἄτρεμοῖσι σήθεισι πίπτοιθα

Α 4

τίπθ

Τίπτε μ' ἐποπῆ ἀμύνομ φυγίην τάχα, ἢ ὕτε ὄρνιθ,
Κέκλειθ' ὑμετέρων ἱερέων πλολιπόντα κάρηνας
Οὐχ ὀρέας, ἢ δ' ἡτ' ἔξω πανατάσθαλοι ἄνορθοι
Ριγεσανίω πέλασαρ νιθρῶ, ἀπρόσπη βαλῆντις
Φῶτ' ἀγαθόν, κρυφίη τῶν καὶ λοχόωσιρ ἐν ὄρφνι.
Ἀλλὰ θεὸς ζύτωρ μῆχαρ κακὸν ἔξαινα ῥέψι,
Καὶ κραδίω κεν ἐκείνος ἐποικτεύραιεν ἄμεμπτον.
Κεῖνος ὅς οὐρανίης ναίωρ ὑπὲρ ἄντυγος αὐλῶ,
Ομμα καὶ ἰσχατίης Βάλλη ἐπὶ πείρατα γαίης,
Παπῆαίωρ ἐς φῶτας ὁμῶς ἀγαθούς τε κακούς τε
Τοὺς μὲν ἀποστρέφεται, τῆν δ' ἀντὶ ἔργα δίκαια.
Τοῦ καὶ χωομένοιο καταρξάξουσι θυέλαι,
Αἰθρώποισι πάγας ὀλοῦς ὀλοῖσι φέρουσαι.
Καὶ νηρ ἐπομβρήσει λαῖλαφ θείου τε πυρός τε
Οὐέκερ ὑψιμέδωρ ὀσίαις ὑπερῆδεται ἄνορθοι,
Αὐτὸς ἐὼρ ὀσιος, καὶ ζῆς ὀσιοισιρ ἀρέγφ.
Ψαλμός

Ψαλμός παρακλητός τρίτος.

ΔΙΚΗΝ ἔμω δίκασε

Ἀνάξ, ἔμωρ ἔμωρτε

Υπερμάχη δικάσιω.

Μὴ δῆϊς ὑπ' ἀνθρώπος

Δολοῦρά φουῶτος αἰεὶ

Ἐα μ' αἴτορ ἔρρημ.

Σὺ μιν ὄπλορ, σὺ πάσαι

Ἐλπίς ὄπερ ἰμκατέσης.

Τίνω ἔμου σὸρ ὄμμα

Ἀποσρέφει γαλιωόν,

Τίνω ἔγώ μ' ἀλώμαι,

Σιώνους τε καὶ κρητηφής,

Παλίσματι κρηταιῶ

Λιχρσίωμ πεδηθείς,

Ἐάλιμ πάλιμ πρόφαινε

Α Σ

Φίλος

Φόρος σκυδνῆς ἀπ' ὄρφνης

Εὐφρόν τε φέγγος ἡοῦς

Βοκζόου προλάμπει

Ὅπως ὁ σός γε μῦθος

Γαλατρεκῆς γένηται.

Καὶ δὴ τότ' εἶμι χαίρων

πρὸς θύαγες σὸν δρας,

σεβάσμιόν τε νεόν,

πρὸς θύμενῆ τε βωμόν,

σὸν οὔνομα προσκυδῶν

πολυῤῥόθοις ἐν ὕμνοις.

Ἐκ σὲ γὰρ ἔλασμαίει

Γίθος κλέος τε μοῶν.

Ἐυχῆ φίλη τί τόσσον

ἀδημονοῦσα πῆκσσις,

βάλλουσα μ' εἰς ἀλυσμόν,

Θάξτε καὶ πῆ δαίσε

Εὐλαπ

Εὐελπισέσσ' ἀρωγῆ.

Οὐκ εἰς μακρὰν γὰρ αὐτῶ

Βωμοῖς ἔγωγε θυῶ

Σωτήρια πρὸς ἀγνοῖς.

Ψαλμὸς οὐδοδικὸς ἐννατὸς.

ΩΝαξ ὑψιμέδων, ὃς αἰσκέπαις ἦδ' ἐρκῶ

Καὶ ἡμῖν τελέθεισ καὶ τοῖς προγόνοισι ἐκαστα.

Ἡς μὲν πρὶν γαίῳ καὶ οὐρα ἐρρίζωθαι,

Καὶ πέλεσ αἰεθεὸς, καὶ ἔσσαι ἡματα πάντα.

Τοὺς δὲ μινωθαδίου ἀγαγὼν ἐπὶ τέρματ' αἰῶν

Ἀνθρώπους, εἰς γλῶκωφίῳ καὶ ἀκωδία λύφς.

Ταῖς γὰρ ἐν ἡμαρ ὄσθ' οἱ χιλιάς ἐς' ἐνιαυτῶν.

Ῥίμφα δ' ἀνηρεῖψα, μέγας ὡς χεμαῖρρος, ἀνδύς.

Ἐξαίφνης δὲ αἴϊσοι ἀπέπῃσαμ, ἡν' τ' ἐνφρος.

Ὡς χλόκῳ ἡὼς προσεδέρκετο τηλιθόωσαμ.

Καὶ

Κόρφετε ἰκελίοιο ἔπι κνέφας ἔρχομνίοιο. (σαιε)

Ωδ' αἰάτα θάλιας προφέρες κρυπῆας πδρ' ἐξ-

Κεῖτ' ὀλιγὴ πελῖαρ, καί μιν βόμος ἔλαβε γῆα.

Σοῦ κενκοσσυμνίοιο, παρραυτίησιν θυμὸν ὀλεσιν.

Ἐπῆα ἔτῳρ δεκάσας μοῦωον μερόπεσιν ἔδωκας.

Ἡ ὀκτῶ σῶλον, βιότου πέρας ἔμμεναι αἰζῆσιν.

Οὐ μὰν ἔδ' ἀκμὴ τούτων κακότητος ἄμοιρος.

Τίς ἔσομαι ἄνθρωπος δυνάται χόλον ἔξαλίεσσιν.

Θάσῳ γάρ σε βροτὸς φιλέει πολέσιν ἰδὲ φοβεῖται.

Τόσσῳ τοι δοκέεισιν καχολᾶσθαι μάλλον ἔκείνῳ.

Τῶ καὶ ἡμετέρων ἔτέων χρίνον ἄμμι δίδασκον.

Ὅφρα κε φρασάμνοι τῶτον, πεπνυμνίοιο ἄμμι.

Ἀλλὰ σὺ ἐς πότε ἄμμι ὀδύσασθαι μνησθῆναι ἰνῆσιν.

Ἰλῆκοις θεὸς ἄμμι πρόφρων θεὸς ἄμμι γένοιο.

Σὺ δ' ἀγανοφροσύνῳ ἡὼς σπέροιο το φέρουσα.

Ἡμῶν μὲν εἰ πάροισιν ἄναξ λυγρὰ κήδεα δῶκας.

Ἡμᾶς παμβασιλευ κράτρεῖς παλάμῃσι δάμασας

Νῦν

Νῦν δ' ἰὺ φροσύνη ἀνταλλάξῃς οἷζυ.¹

Ἡμῖν ὅτι θεράποιον ὁμῶς ἡμῶν τε γενέθλη

Δείξον προφρονείως ἀριδείκτα πάντα τε ἔργα,

Πρύξῃσι δ' ἡμετέραισι αἰεὶ τέλος ἐσθλὸν ἔπασσον.

Ψαλμὸς ἑκατοσὸς πρῶτος

Εἰκόνα ψυχῆς ἀγαθῶν ἐρώσης

Εἰκόνα ψυχῆς κακῆ μισεύσης

Βούλομαι ἄδῃ μὲλεσίν τε σὺ ὦ ναξ

Τοῖς δὲ προσέπειμ.

Ὅσ' αἴ ἐμπνύσης κρᾶσίηφι πρόφρον

Ἐξομαι ζύτων πυκινῶς ἀπάντων.

Καὶ τὸν οἶκόν μου σκολιὰν ἐς οἶμον

οὐδ' ἐρ' ἀπάξῃ.

Καὶ βίον δ' οὕτω καθαρὸν δι' ἀξία,

Ἐργαμισίων κακῶν καθέμισα,

Ὡστ' ἐμῶν θυμῶν τὰ δὲ μὴ φρονέσῃ

Μεθ

ὄρετ' ἐμῶ θυμῶ τάδε μή φρονήσασθε

Μηδ' ἐμὸν εἶρος.

Τοὺς ἀποσάντας θεῶν νομαίων

δυναστεῖς ἔγωγ' ἀπ' ἐμοῦ ἀπιέρξων

οἳ τ' ἐνὶ ψυχῇ ὑγίαι ποτ' ἔσθην,

Ἐμμελετώσῃ.

οὐδ' ὁμοσκηνοῦ ποτ' ἐκείνου ἔξων

ὅς κακῆ γόρῳ βλαβεράτε γλώσσῃ

δυστρά λαθραίως κτ' τὴν ἀμέμπτω

Μηχανάται.

Ὁφρευωιδίου μέγας ὄγκος ἀνθρώπος

τοῖς ἐμοῖς ἔσται συχερόν θεάμοι

Ὀρμιασ' ἔδδ' ἀνόητα γνάθοι ὅστε φουσᾶ

Μή ποτε τλαίω.

οἷς ἀπλᾶ δ' ἔβη, ἄδολογ τε σῆθος,

οἷς βάθος φρενῶν κακῆρ οὐ τι κεύθε

ἠεὶ ἀλιμῆσω, ἐπαρῶ, φιλήσω

τοῖςδε

Τούσδε ζουῦτα

Ὅσ' ἀτιμώσω, καθελά, συγκύσω
Τούσδε λοπλόκους, κρυφίαισι μαίει
Ψυδ'έωρ τέχναις σόμαθ' οἷς κέκασαι

Βυασοδομουσι.

Καί πόλιρ δ' ἐμὴν ἀμίαντορ ὄφρα
Εἰσαείσω, κακοῦ ἀνδρὸς ἔτις
Εσεται φθδ' ὄλοουρ δ' ἐ πάντας

Εξαπολέστω

Ἡ Κυριακὴ προσεωχὴ

Ωπάτερ ἡμίτερε κλυτὸν ἔρανον ὑψόθι ναίει
Οὔνομα σὸρ πολὺ ὕμνον ἄδ' καὶ πότνιορ εἶκ.
Καί σε ἐριθ' ἐνέα θνητοῖς δείξαις ἀνακτα.
Ὡρ δέ σοι ἔράνιοι πρῆθλώιοι εἰσιρ ἅπαντες
Ὡρ καὶ ἐπιχθόνιοι σοι ὑπήκοοι ἄνδρες ἔοικε.
Ἀλλὰ καὶ ἡμερίσ δώτωρ βιότοιο γένοιο.

Μαδ'

Μηδ' ἡμᾶς κολασμῶν ποινῆς γέπερ ἄξια δρωῖν ἴασθαι
Οὐ γὰρ ἀμυτόμιθ' ἀνθρώπων ὅτις ἄμμε κάκωσεν
Δὸς δ' ἔτι πέρρασθ' ἡμῶν κατὰ δαίμονος ὄπλα
Οφρα μὴ ἐκτιλίῃσθαι καθ' ἡμῶν μηχανάαται.
Μῦθος γὰρ βασιλευς, μῦθος δὲ καὶ ἰσοσι παναληκῆσθαι
Βξιος ἰσοσι μόνος τιμῆς ἐπὶ ἡματα πάντα,

F I N I S.

